

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
76 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2016

Наукове видання

Збірник тез доповідей 75 наукової конференції викладачів академії
18 – 22 квітня 2016 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами
За достовірність інформації відповідає автор публікації

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова
Укладач Л. В. Агунова

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б. В., д-р техн. наук, професор

Заступник голови

Капрельянц Л. В., д-р техн. наук, професор

Члени колегії:

Амбарцумянц Р. В., д-р техн. наук, професор
Безусов А. Т., д-р техн. наук, професор
Віннікова Л. Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О. І., д-р техн. наук, професор
Жигунов Д. О., д-р техн. наук, доцент
Іоргачева К. Г., д-р техн. наук, професор
Коваленко О. О., д-р техн. наук, ст. наук. співробітник
Крусір Г. В., д-р техн. наук, професор
Мардар М. Р., д-р техн. наук, професор
Мілованов В. І., д-р техн. наук, професор
Осипова Л. А., д-р техн. наук, доцент
Павлов О. І. д-р екон. наук, професор
Плотніков В. М., д-р техн. наук, доцент
Савенко І. І. д-р екон. наук, професор
Тележенко Л. М. д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н. А., д-р техн. наук, професор
Ткаченко О. Б., д-р техн. наук, доцент
Хобін В. А., д-р техн. наук, професор
Хмельнюк М. Г., канд. техн. наук, доцент
Станкевич Г. М., д-р техн. наук, професор
Черно Н. К., д-р тех. наук, професор

НАУКОВО-ТЕХНІЧНІ ПРОБЛЕМИ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

голодній смерті. Спроби врегулювання продовольчої кризи були присутні в діяльності римських трибунів братів Гракхів.

Феодальна система виробництва також не була спроможна розв'язати проблему голоду. З X до XV ст. в Європі і на Британських островах голод був близько 400 разів. Особливо потерпало від голоду населення колоній. В Індії впродовж 1876...1879 рр. голод забрав 5 млн., в Китаї — від 9 до 13 млн. Усього за XIX ст. в Китаї жертвами голоду стали близько 100 млн., а в Індії — 20 млн. за останні 30 років XIX ст.

Часто голод траплявся і на Русі. Селянам навіть дозволяли покидати свого пана і шукати іншого, який міг його прогодувати. Через неспроможність забезпечити своїх холопів поміщики самі виганяли їх з маєтків.

Що стосується України, то в XIX ст. рівень життя основної частини населення — селян — був одним з найнижчих в Європі. Продуктивність праці, споживання їжі становили лише 25...33 % від європейського рівня. Причина — архаїчні феодальні відносини. Спостерігалися як голод, так і недоїдання, яке призводило до високої смертності. Так, в українських провінціях Австро-Угорщини щорічно від голоду помирало 50 тис, тривалість життя становила 30...40 років, половина дітей не доживала до 5-річного віку. Не набагато кращим було становище селянства і в Російській імперії.

Спробою розв'язати цю проблему стали земельні реформи 1848...1861 рр., а також реформа П. Столипіна, хоча, звісно, вони мали і інші причини і цілі.

В роки першої світової війни продовольча криза набула глобальних масштабів. Вперше держави змушені проводити свідому продовольчу політику. В усіх провідних країнах запроваджується державне регулювання цін (в першу чергу на продовольчі ресурси), державна монополія торгівлі зерном. Для жителів міст — карткова система розподілу (часто натурального) предметів першої необхідності, нормується споживання. В Росії у листопаді 1916 р запровадили навіть хлібну розгорстку, але брак досвіду такої роботи не дозволив реалізувати цей план.

ЗАПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ БЕЗПЕКИ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

**Руммо В. В., канд. економ. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

Жодне суспільство не може існувати без законодавства та нормативних документів, які регламентують правила, процеси, методи виготовлення і контролю якості товарів, робіт та послуг, а також гарантують безпеку життя, здоров'я і майна людей та навколишнього середовища. Стандартизація якраз і є тією діяльністю безпеки, яка виконує ці функції.

Стандартизація — діяльність, що полягає у встановленні положень для загального і багаторазового застосування щодо наявних чи можливих завдань з метою досягнення оптимального ступеня впорядкування у певній сфері, результатом якої є підвищення ступеня відповідності продукції процесів та послуг їх функціонального призначення, усуненню бар'єрів у торгівлі і сприянню міжнародному співробітництву.

Відносини, пов'язані з діяльністю у сфері стандартизації та застосування її результатів, регулюються Законом України "Про стандартизацію" від 17.05.01 р. Цей Закон встановлює правові та організаційні засади стандартизації в Україні спрямований на забезпечення єдиної політики у цій сфері.

Метою стандартизації в Україні є забезпечення безпеки життя та здоров'я людини, тварин, рослин, а також майна та охорони довкілля, створення умов для раціонального використання всіх видів національних ресурсів та відповідності об'єктів стандартизації своєму призначенню, сприяння усуненню технічних бар'єрів у торгівлі.

Державна політика у сфері стандартизації базується на таких принципах:

- забезпечення участі фізичних і юридичних осіб в розробленні стандартів та у вільному виборі ними видів стандартів при виробництві чи постачанні, продукції;
 - відкритості та прозорості процедур розроблення і прийняття стандартів з урахуванням інтересів усіх зацікавлених сторін, підвищення конкурентоспроможності продукції вітчизняних виробників;
 - доступності стандартів та інформації щодо них для користувачів;
 - відповідності стандартів законодавству;
 - адаптації до сучасних досягнень науки і техніки з урахуванням стану національної економіки;
 - пріоритетності прямого впровадження в Україні міжнародних та регіональних стандартів;
 - дотриманні міжнародних та європейських правил і процедур стандартизації;
 - участі у Міжнародній (регіональній) стандартизації.
- Суб'єктами стандартизації є:
- центральний орган виконавчої влади у сфері стандартизації;
 - рада стандартизації;
 - інші суб'єкти, що займаються стандартизацією.
- Застосування стандартів чи їх окремих положень є обов'язковим:
- для всіх суб'єктів господарювання, якщо це передбачено в технічних регламентах чи інших нормативно-правових актах;
 - для учасників угоди (контракту) щодо розроблення, виготовлення чи постачання продукції, якщо в ній (ньому) є посилання на певні стандарти;
 - для виробника чи постачальника продукції, якщо він склав декларацію про відповідність продукції певним стандартам чи застосував позначення цих стандартів у її маркуванні;
 - для виробника чи постачальника, якщо його продукція сертифікована щодо дотримання вимог стандартів.
- Міжнародні (регіональні) стандарти та стандарти інших країн, якщо їх вимоги не суперечать законодавству України, можуть бути застосовані в Україні в установленому порядку шляхом посилання на них у національних та інших стандартах.

ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА: УЯВНА І РЕАЛЬНА

Буряченко М.В., ст. викладач

Одеська національна академія харчових технологій

Згідно з висновками досліджень, 39 мільйонів українців щорічно споживають менше норми молока, 35 мільйонів — м'яса і фруктів; 26 мільйонів — риби і цукру; 16 мільйонів — хліба і 43 мільйони — овочів.

У зв'язку з подіями на Євромайдані наші аграрні чиновники все більше стали «турбуватися» про продовольчу безпеку, особливо після захвату приміщення Мінагрополітики, до якої додали термінову виплату дотацій сільськогосподарським товаровиробникам, селекційну роботу у тваринництві, темпи експорту зерна тощо. Про дотації відомо — роками не платять фермерам (одержують не більше 10 % фермерів), для тих, хто одержує, «відкати» досягають 30...50 %, а тут прорвало. Але Міністерство стоїть на сторожі своєї рідної держави. За словами в. о. міністра аграрної політики Миколи Присяжнюка, продовольча безпека країни під контролем. Можемо спокійно спати.

Цікаво, що продовольчою безпекою переймаються всі, хто готовий експортувати всю без винятку сільськогосподарську продукцію (не вистачає поки що потужностей). Наприклад, нещодавно утворена замість збанкрутілої ДАК «Хліб України» Державна продовольчо-зернова корпорація України (ДПЗКУ) разом зі своїм супутником «Хліб Інвестбуд», які вже з

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОГРАМИ УПРАВЛІННЯ ГОСПОДАРСЬКИМИ РИЗИКАМИ В УМОВАХ КРИЗИ	
Шалений В. А.	263
ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ТЕХНОГЕННОГО ВПЛИВУ НА РЕГІОНАЛЬНІ ЕКОСИСТЕМИ	
Вігуржиська С. Ю., Колесник В. І.	265
ПЕРСПЕКТИВИ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА У СВІТІ ТА В УКРАЇНІ	
Фомічова К. Б.	266
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ БІЗНЕС — ЯК ФОРМА РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ	
Крупіна С. В.	268
ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	
Шешеловський М. І.	270
ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРОДОВОЛЬЧИХ РИНКІВ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ	
Кордзая Н. Р., Єгоров Б. В.	271
ВПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ BRC, IFS У ТОРГІВЕЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	
Мардар М. Р., Устенко І. А., Кручек О. А.	273
ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ КАШ МИТТЄВОГО ПРИГОТУВАННЯ У ХАРЧУВАННІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	
Мардар М. Р., Статєва М. С.	275
ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО АГРОМАРКЕТИНГУ В УКРАЇНІ	
Лозовська Г. М.	276
БІЗНЕС-ПРОЦЕСИ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ВИНОРОБНОГО ПІДПРИЄМСТВА	
Бондаренко С. А.	278
ВПЛИВ ВІДНОСИН ВЛАСНОСТІ У ПРИРОДОКОРИСТУВАННІ НА РОЗВИТОК РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	
Мартієнко А. І.	280
ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКІ ПЕРЕДУМОВИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ КОНФЛІКТІВ У ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВІ	
Удовиця О. Ф.	282
НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВИНОГРАДАРСТВІ	
Каламан О. Б.	283
РОЗРАХУНОК ПАРАМЕТРІВ ПОТОКОВО-ТРАНСПОРТНИХ СИСТЕМ СКЛАДІВ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Чабаров В. О., Нєдєлков О. В.	285
ПРОДОВОЛЬЧА ПРОБЛЕМА: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ	
Ткачук Т. І., Павленко Г. М., Чернушенко І. О.	287
ЗАПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ БЕЗПЕКИ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ	
Руммо В. В.	288
ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА: УЯВНА І РЕАЛЬНА	
Буряченко М. В.	289
ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА РЕГІОНУ: СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ	
Буряченко М. В.	290

СЕКЦІЯ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ

ЩОДО ПРОБЛЕМИ ФІЛОСОФСЬКО-АКСІОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ ПОСТНЕКЛАСИЧНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ЗНАННЯ	
Лар'яновський І. С.	292
ІДЕАЛ ТА ІДЕАЛЬНЕ В СТРУКТУРІ САМОІДЕНТИЧНОСТІ ОСОБИСТОСТІ	
Стояно О. О.	294
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	
Орлова В. О.	295
СУЧАСНІ ПОЛІТИЧНО-ПРАВОВІ ТЕНДЕНЦІЇ В КОНСТИТУЦІЙНОМУ ПРОЦЕСІ: ПРОБЛЕМА ЕФЕКТИВНОСТІ УЧАСТІ ГРОМАДСЬКОСТІ	
Осадча І. А.	297
МАТЕРІАЛИ АРХІВІВ УСБУ ТА ДАОО — ОСНОВНА ДЖЕРЕЛЬНА БАЗА ІСТОРІЇ ПОЛІТИЧНОГО ТЕРОРУ В ОДЕСЬКІЙ ГУБЕРНІЇ У 1920 р	
Шишко О. Г.	299
ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ	
Бородін В. М., Максимчук Б. В.	301

Наукове видання

**Збірник тез доповідей
76 наукової конференції
викладачів академії**

Головний редактор акад. Б. В. Єгоров
Заст. головного редактора акад. Л. В. Капрельянц
Відповідальний редактор акад. Г. М. Станкевич
Укладач Л. В. Агунова